

Η ΕΑΝΩΗ ΓΟΗΣΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΠΕΝΤΕ ΜΕΡΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΜΠΡΙΓΚΙΤΕ ΧΕΛΜ

Η δραματική ύποδεσχή της, Μιά έφιαλτική νύχτα στὸ ἔσπρές. Η πράτες ἐντυπώσεις τῆς «μοιραίας βεντέττας». Η ἀγαπη της πρές τὰ λευκεύδια. Γιατὶ δέν... ἀγαπάει τὸν ἔρωτα. Μιά ἀποκαλυπτική συνέντευξη τῆς ἐπάνω στὸν Ἀκρόπολι. Μερικὲς ἀγνωστὲς λεπτομέρειες τῆς ιδιωτικῆς ζωῆς της.

ΤΗ λεωφόρο Σόρδεμερ τοῦ δυτικοῦ Βερολίνου, δέντροι μιὰ δώμορφη βλάστη κρυμμένη δύναμεσα στὸ παλήδα δέντρο τοῦ κήπου της. «Ἐχει μεγάλες βεράτες γεμάτες ήλιοι καὶ σπάνια λουλούδια, δόλορρα παρτέρια κι' ἔνα μικρὸ θερμοκήπιο. Κάθε πρωὶ οἱ δισάθτες ἐκείνου τοῦ δρόμου βλέπουν μιὰ ξανθή γυναικα γοητευτικῆς διμορφιδᾶς νὰ περιποιήσῃ τ' ἡδητὴς τῆς κι' ίδιατερώς μιὰ περίφομη κακτὲς ποὺ εἶναι ἡδύναμη τῆς: Elvē η Μπριγκίτε Χέλμ, η «μοιραία» γόρησα τοῦ εύρωπατικοῦ κινηματογράφου, η γυναικα ποὺ θέλουσα νά... διαμελίσουν ἀπὸ τὸν ὑπερθρόνο διαμασμό τους οἱ «Αθηναῖ!». Ἀλλάς ὅτις ἀστές δόμησθαι μένει λεπτοποιεῖρος τὰ γεγονότα. Πρώτη φορὰ τὸ διθναϊκὸ κοινὸν κυριεύτηκε τόσο ἀπὸ τὴν γοητεία ἐνὸς «ἀστέρως». Ούτε ἡ ὑπόδοξη τοῦ Ντούγκλας Φαΐρμπανκς καὶ τῆς Πίκ-φορδ, οὔτε τὸν Μούχικα καὶ τῆς Ζοζέφιν Μπανκέρ είχαν σημειώσει τὸ σούσο αὐθόρμητες δροῦ κι' ὑστερικὲς ἐκδηλώσεις λατρείας. Η Μπριγκίτε Χέλμ, ἀπὸ τὴν πόλη ποὺ τὸ ἔπρεπε πέρασε στὰ Ἑλληνικὰ σύνορα, ἔγινε τὸν ἀντικείμενο θαυμασμοῦ χιλιάδων ἀνθρώπων κι' ἡ σαδιστικὴ εὐχαριστίσης τους. Δὲν σεβάστηκαν τὴν κούρασι της, δὲν δεν σεβάστηκαν τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ εἶχε στὸν επολιτισμὸ μας νὰ φύλαξε δόλομαντονάπειρον τὸν ήσυχη βίλατα τῆς στὸ Βερολίνο γιὰ νὰ ἔρθῃ στὴν «Ἐλλάδα». Δὲν σεβάστηκαν οὔτε ὡς φιλοευνουμένη. Στὴ θεασανούκη τὴν πήραν στοὺς ὄμους τους καὶ τὴν περιέφεραν στὸ σταθμό, τὶς τραβούσαν τούργες ἀπὸ τὰ μαλλιά της γιὰ νὰ τὸ ἔχουν διὰ ἐνθύμια καὶ τὶς μελάνισαν τὸ σῶμα ἀπὸ τὰ τραβήγματα καὶ τὶς τοιμπές. Μόλιστα τὶς τοιμπές!...

«Ολοὶ τους εἶγον μεταβληθῆ σὲ ἀπιστους Θωμάδες κι' ἥθελαν νὰ θεατεύσουν δότη εἰγκαν μπράστα τους τὴν «μοιραία βεντέττας». ποὺ τοὺς εἶγε κάνει νὰ πέρασουν στιγμές ἀπεργράπτου συγκινήσεων. Κι' ἀλλήβοι, η Μπριγκίτε Χέλμ είνε τὸ είδωλο τοῦ διθναϊκοῦ κοινοῦ. Τὴν λατρεύει δόσ κανέναν ἀλλο ἀστέρως. Τοῦ εἶνε γνωστὴ ἀπὸ ἔνα σωρὸ φίλῳ τῆς: δόπως «Ἡ δραία τῆς Γρενάδας», τὸ «Αστρον τῆς Βαλένθια», τὴν «Νεάντολι τὴν Πόλι τῶν Τραγουδιῶν», τὴν «Κόμισσα Μοντεχρίστο», τὸ «Γαμήλιο Ταξεῖδι» καὶ προπάτων ἀπὸ τὴν «Ἀτλαντίδα», τὸ ὑπέροχο φίλον Πάμπτο. Κατασταθείνετε, λοιπὸν, με πόση συγκίνηση περιμέναν τὸν ἔρχομό της στὴν πρωτεύουσα. Ἀπὸ τὰ ἔξημερωμάτα τῆς μέρος τῆς ἀσφένειας της, ἀπειρα πλήθη κόσμου εἶχαν συγκεντρωθῆ στὸ σταθμὸ γιὰ νὰ ίδουν τὸν ἀγαπημένο τους ἀστέρα. Τὸ ίδιο κι' ἔξω ἀπὸ τὴ Μεγάλη Βρετανία. Η ὥρα δύνας περνοῦσε, πλησίαζε μεσημέρι κι' ἀσκόμη νὰ ἐψανθίσῃ τ' ἀστοκίητη τῆς. Στὸ χώλ τοῦ ξενοδοχείου οἱ συνάδελφοι περιπατούσαν νευρικά, ζήταγαν πληροφορίες κι' ἀνησυχοῦσαν. Είχαν τοσκισθῆ ἀπὸ τὴν δρθούσασιά. Δὲν εἶγαν θέσι να μάθησουν ποιθενά. Τα σαλνία, οἱ καναπέδες τοῦ γώλ κι' ἡ πολυθρόνες του εἶχαν καταληφθῆ ἀπὸ τὶς κυρίες καὶ τὶς δεσποινίδες τῆς δριστοκρατίας μας. Μιὰ στιγμὴ τέλος ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα σταμάτησε ἔν αὐτοκλητο. Ό κόδμος ἀπομάθηκε νὰ διασπάσῃ τὴν ζώνη τῶν πόλισμαν, δῶταν μαρμάρωσε στὴ θέσι του καὶ ἔσποντες σ' εἰρωνικά χειροκροτήματα. Μιὰ ἡλικιωμένη κυρία κατέβηκε ἀπὸ τὸ θέατρο σαμένη κι' ἔ-

τρεῖς ν' ἀνακοινώσῃ τὴν εἰδοῖσι στὶς φίλες τῆς:

— «Ηρθε! Ηρθε! Τὴν εἰδᾶ! Τὶς κόδμος, θεέ μου! Τὶς κόδμος! Τὴν ξειάλλισσαν! Αναγκασθήκει ν' ἀποιθασθῇ στὸν ἄγιο Γάιον τὸ Ρέντη. Θά εἰναι ἔδω σὲ λίγη ὥρα.

Η εἰδοῖσι διαδιδέται μὲ διστρατιαὶ ταχύτητα παντοῦ. Οι φωτορέπορτερ ἐτομάζουν τὶς μηχανές τους, τὰ στυλό διαγίνουν ἀπὸ τὶς τοπεῖς. «Ολοὶ εἰν' ἔτοιμοι γιὰ τὴν... ἐπίβεσι. Οι κυρίες κι' ἡ δεσποινίδες διπλαρώνουν τοὺς συναδέλφους γιὰ νὰ τοὺς παρακαλέσουν μὲ τὸ ποὺ μελιστάσατο μειδίαμά τους νὰ μὴ τὶς ξεχάσουν γιὰκ ἐντόγραφο της Μπριγκίτε Χέλμ.

«Ωρα 12.30. «Ἐν» αὐτόκινητο προσπαθεῖ νὰ σταματήσῃ στὸν κυρία εἰσόδου τοῦ ξενοδοχείου. Ο κόδμος σπάει τὴν δασυνυμική ζώνη καὶ συναυλεῖται στὴν εἰσόδο. Μ' ἀστρατιαὶ ταχύτητα τὸ αὐτοκίνητο συνεχίζει τὸ δρόμο του, κανεὶς τὸν κύκλο τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ σταματᾷ στὴν παλὴ εἰσόδο της. Η Μπριγκίτε Χέλμ ἀνεβαίνει γρήγορα τὶς μαρμάρινες σκάλες, τρυπώνει στὸν σάσανορ κι' δηγείται στὸ διαμερίσματος της, στὸ τρύπον πάτωμα. «Ο κόδμος δύμως θελεῖ νὰ τὴν δῆ. «Εχει καταληφθῆ ἀπὸ ἔναν παροδιμό τρέλλας. Χειροκροτεῖ καὶ φωνάζει τὸν «ἀστέρα» μὲ τὰ ποὺ περιέργα δινύματα:

«Η «μοιραία» γόρησα θυγαῖνει τότε στὸ μπασκόνι, σκορπίζει δειξικοὺς κι' ἀστριόποι φιλιὰ καὶ χαμογελάει. Βλέποντας τὴν ὠμοφιά τοῦ διθναϊκοῦ ήλιου. «Ἐπειτα ἀπούρεται στὴ κρεβατοκάμαρά της, κλειδώνεται καὶ πέφεται στὸ κρεβάτι νὰ ξεκουρασθῇ. Είνε κοπακοπή ἀπὸ τὸ ταξέδι καὶ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ διθναϊκοῦ λαοῦ.

Οι θωμασταὶ τὴν δύμως δὲν τὸ κουνοῦν ἀπὸ τὴ δέοντας. Θέλουν νὰ τὴ δύνην ἀκόμη μιὰ φορά. Μὰ ἔκεινη δὲν παρουσιάζεται. Στὴ μιὰ καὶ μιητὸν μονάχα δέγεται τοὺς δημοσιογράφους καὶ δίνει μιὰ δηλογιστήμην συνέπειαν. «Ἐπειτα κατεβαίνει στὸ χώλ συνδεσμούμενη ἀπὸ τὸν κ. Δασκαληγῆ καὶ τὸν διευθυντή τῆς «Ούρφα» κ. Κάρο. «Ἐκείνη τὴν ώρα ἀκούεται μιὰ φωνή ποὺ τρέμει ἀπὸ τὴ συγκίνηση:

— Φράου Χέλμ! Φράου Χέλμ!

«Ἐνας σοθάρδος κύριος ὁμόγονος ἀμφίστεως τρέμει ὀδληληρος καὶ τὴν φωνάζει μετεπιστέμενα. Μὰ ἔκεινη κυττάει ὀδλησία μπροστά της καὶ προσπαθεῖ νὰ ξεράψῃ ἀπὸ τὸ πλήθος ποὺ τὴν έχει περικυλλώσει. Τέλος κατορθωνεῖ νὰ γηγενήσει τοῦ διενοδοχείου καὶ ιάτε πειθαρούσα τοῦ θεατρού της, τὸ ὅποιον ἔξαρσινται μὲ μεγάλη ταχύτητα πρὸς τὸ σπίτι τοῦ. Κ. Δασκαληγῆν, τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Α.Ε.», που ἔχει ἐποιησθῆ ξανθό της.

Ειδίμει τὴν Μπριγκίτε Χέλμ τὸ ἀπόγευμα τῆς ίδιας μερας, στὸ μικρὸ σαλονάκι τοῦ διαμερίσματος της, ποὺ μᾶς δέγνεται παζύνι μὲ τοὺς ςλους συναδέλφους καὶ τὴ κάναιμε τὶς τυπικὲς ἐρωτήσεις ποὺ διατάσσεται στὸ καθημερινὲς ἐφημερίδες. Η Μπριγκίτε Χέλμ είνε μιὰ ἔξωτηκή ὡμοροφία. ἀλλὰ δέν έγει καυπιά δυοιδόπτα μὲ τὴν θυμολικὴν «Ἀντινέα». Είνε δύνος ρόλος ποὺ τὴν ἔκανε δινύμια στὴν ποιητική. Σ' αὐτὴν ειδίμει τὴν «Κόμισσα Μοντεχρίστο», τὴν ποωτανόντωτρα τῆς «Ωδαίας τῆς Γρενάδας», τὴν «Δασκτυλογόνο» μὲ τὰ «Ἐκατοπίνια» καὶ γνωρίσαμε μάλιστα καὶ τὶς τουαλέττες τῆς δρόμου. Μὰ δέν ειδίμει τὴν «Απολάνωφιον θιασού» τῆς «Ἀτλαντίδος» τοῦ Μπενουάν. «Η «μοιραία» γύρησε μιὰ πολὺ θελήτηκη νυνικά καὶ κατέβασθε πολλά θαρρεῖς μπλέ κι' ἐκφορτικά μάτια. «Οταν γελάει στὴν δέκρη τῶν θλε-

Η ΜΠΡΙΓΚΙΤΕ ΧΕΛΜ

(Η φωτογραφία από τὴς γοητευτικῆς βεντέττας ἐδωρήθη ἐκ μὲ τῆς ίδιας στὸ Μπουκέτο, μετὰ τὸ σχετικὸ μεταρρυθμικό της έργο)

φάρων της σχηματίζονται μικρές-μικρές ρυθμίδες από το μακιγιάζ, μα δέν ἐπερέπλουν καθόλου τὴν ἔξωτική διμορφιά της. Μιλάει ἀπλῶς, σκέπτεται πρὸς μάκρησε σὲ κάθε ἐρώτηση μας και γενικῶς σᾶς δίδει τὴν ἐντύπωσι μᾶς μεθοδικῆς κι' Καυχής Γερμανίδος. Αλλὰ πῶς είνε τὸ δωμάτιο της;

Αὐτή η σκέψη μᾶς ἔκανε νά ξεγλυστρήσουμε κρυφά από τοὺς ἄλλους συνάδελφους καὶ νά θρεπθούμε στὴν κρεβατοκάμαρά της. Ήταν για μᾶς μιὰ ἀποκάλυψις. Ἐκεὶ θρήκαμε τὴν πραγματική Μπριγκίτε Χέλμ, ὅπως είνε στὴν Ιδιωτική ζωὴ της. Ἐπάνω σ' ἔνα μικρὸ τραπέζικο τῆς τουαλέττας ὑπῆρχε ἔνα ἀργυρό ψάρι μὲ δροσερὰ συκλεμέν καὶ μιὰ φωτιγραφία τῆς σὲ ἡλικία ἔντεια χρόνων. "Οπουδάς καὶ νά κυττάζαμε θλέπαμε λουλούδια. Γ' ἀνθη, ὅπως εἴπαμε, είνε ἡ ἀδυναμία τῆς «μοιραίας» γοήσης. Ἐτοιμάζαμε νά συνεχίσουμε τὴν ἐρευνά μας, ὅταν διὰ γραμματεύες τῆς «M. Βρετανίας» κ. Γιαννακόπουλος παρουσιάστηκε στὴν πόρτα τοῦ δωματίου:

—Τί ζητάτε, κύριε, ἔδω μέσα : ἀπόρρησε.

—Τὴν Μπριγκίτε Χέλμ. Τὴν πραγματική Μπριγκίτε Χέλμ, τοῦ δωματίουσα.

Γέλασε μὲ τὴν καρδιά του καὶ μᾶς ἔκαναν δηγήσες στὸ διπλανὸ σαλονάκι, ὅπου διγωνισάμενοι συνάδελφοι νότι μάθουν τὶς ἐντυπώσεως τῆς μεγάλης καλιτεύνδος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

—Ξέρετε, τοὺς ἀπάτητους ἔκεινη, ταξιδεύεται νύχτα διὰ ἔδω πέρα, ὥστε ἀκόμη δέν εἰδο τίποτε. Η γνώμη μου δύος είνε διτὶ οἱ «Ἐλλήνες» είνε πολὺ θεριοὶ στὶς ἐκδηλώσεις τους.

* * *

Τὴν ἀλλή μέρα στὸν ἀκρόπολη είχαμε τὴν τύχη νά μιλήσουμε πολλὴ ὥρα μὲ τὴν Μπριγκίτε Χέλμ κι' ἔτσι κατωρθώσαμε νά πάρουμε μιὰ ἔξαιρετική ἔνδιαφέρουσα συνέντευξι μὲ τὸν μεγάλο «ἀστέρα». Η διμορφή θενέττα περιπατοῦσα μὲ γρήγορο ψήμα ζακαριδοῦ, ἦταν χρωμένη καὶ κάθε τόσο ρωτοῦσε νά τὴν πληρωφορήσουν γιὰ τὰ διάφορα τοπεῖα ποὺ ἀπλούνθουσαν μπροστά της.

—Εἶναι ὑπέροχα ἔδω, ἔλεγε κάθε τόσο. "Οταν ἔφυγα απὸ τὸ Βερολίνο ἐθρέχε κ' ἦταν ἔνας πολὺ χειμωνάτικος καρός. Καταλαβαίνετε πόσο εὐχαριστημένη είμαι. Ἀγαπῶ τόσο πολὺ τὸν ήλιο!

—Μόνο τὸν ήλιο, φάσου Χέλμ;

—Καὶ τὰ λουλούδια. Τρελλάτινουμαι γιὰ τὰ λουλούδια.

—Η περιπέτειες δὲν υπῆρχαν;

—Καθόλου. Στὸ Βερολίνο ζῦ μιὰ ήσυχη ζωὴ. Μ' ὀρέσει νά κλεινωμαὶ στὴ θύλλα μου καὶ νά διαθέάω. Ἐτοιμούραζουμαὶ ἀπὸ τὸ «στούντιο».

—Σὲ ποιά ήλικια γιράσατε τὴν «Μητρόπολη»;

—Ημουν τότε δεκαχτὸ χρόνον. "Ημουν ἔνα κορίτσι πολὺ νευρικό, πολὺ δύμορφο καὶ πολὺ χαίδεμένο. Ο Φρίτς Λάνγκ ἔπεισε τὴ μητέρα μου νά πατέω στὸν κινηματογράφο. Εἶχε θρῆ, λέει, στὸ πρόσωπό μου τὴν ίδιανική πρωταγωνίστρια τοῦ ἐργού του.

—Ἐγράζεσθε πολλές δρες στὸ «στούντιο»;

—Σχεδόν δῆλη τὴ μέρα. Ξέρετε γιὰ νά ἔρθω στὴν Ἑλλάδα, ἀφοσα σημιτελές τὸ νέο φίλμ ποὺ «γυρίζει» τὴν «Νήσο». Μόλις ἐπιστρέψω στὸ Βερολίνο θὰ συνεγίσω τὸ γυρίσματο.

—Σᾶς ἀρέσουν οἱ ρόλοι τῆς «μοιραίας» γυναῖκας;

—Καθόλου. Αγαπῶ τόσο τὴν ήσυχιά. Μόνο στὸν κινηματογράφο είμαι «μοιραία». Στὴν Ιδιωτική ζωὴ μου δέν μοῦ ἀρέσουν ἡ

συνταρακτικές ἐρωτικές περιπέτειες.

—Ποιά είνε ἡ γνώμη σας γιὰ τὸν ἔρωτα;

—Νά μιὰ ἐρώτηση στὴν δύσια δέν μπορῶ νά σᾶς ἀπαντήσω. —Φερταλέν ζή μιρ μάιν φρόου, ἀλλά ἔνας μεγάλος Γερμανός ψυχίατρος ὑποστηρίζει, ὅτι ἔσεις κ' ἡ Γκρέτα Γκαρμπο είσαστε ἡ μονες «σεντέττες» πού.. ἀγαποῦν τὸν ἔρωτα!

—Μπορεῖ νά ἔη δίκη. «Έγω τὸ μόνο πού ἀγαπῶ πρός τὸ παρόν είνε ἡ ἐλευθερία μου Γ'» αὐτὸ ἀλλωστε πῆρα διαζύγιο ἀπὸ τὸν σύζυγο μου.

—Ἐκείνη τὴ στιγμή μᾶς διακόπτει δ. κ. Γαζιάδης, γιὰ νὰ τὴν παρακαλεῖσθαι στὴν δύρη μια... κινηματογραφική πόζα. Η Μπριγκίτε Χέλμ γυρίζει προφίλ, καὶ παίρνει πάλι τὸ μοιραίο ψόφο της. Κατόπιν μὲ γρήγορο ψήμα τὸν φρόμα μου.

—Ποιά είνε ἡ γνώμη σας γιὰ τὶς «Ἐλλήνides; τὴν ρωτοῦμε γυμνασμένα σώματα;

—Βεθαίως. Γύμνασιουμι οκληρά. Τὸ δωμάτιο τῆς γυμναστικῆς ἔνα διπλὸ ἀπὸ τὴν κρεβατοκάμαρά μου. Μόλις πάρω τὸ μπάνιο μου κλείνουμαι ἔκει πέρα δύο δόλοκληρες ώρες. «Έτοι μειατέρη τὴν φόρμα μου.

—Καὶ πράγματι, η Μπριγκίτε Χέλμ έχει σώμα «Ἀρτέμιδος».

—Ποιά στὸ σᾶς ἀρέσουν;

—Τὸ τένυν καὶ τὸ γύκλοφ. Στὴ θύλλα μου κάθε μερα παίζω τένυν μὲ μερικούς φίλους μου.

—Τὶ ἔντυπωα σᾶς ἔκανε ἡ ὑπόδοση τῶν Ἀθηναίων.

—Δέν φωταζόμουνα ποτὲ ὅτι στὴν Ἑλλάδα, στὴν χώρα ποὺ διατῶν ιδιαιτέρως, θά είχα τόσους πολλούς καὶ τόσο ἀφωιωμένους φίλους. Λυπάμαι μόνο που δέν είμαι ἀπό... οἰδερο γιὰ νὰ μπῶ νά στὸν ἔφισο τὸ δύο οἱ μοιραίσουν τὸ χέρι.

—Ποιά ήταν μὲ μεγαλεπτήρη συγκίνηση τῆς ζωῆς σας;

—Τὴν πρώτη φορά πού «γύρισα» στὸ «στούντιο».

—Κι' μὲ μεγαλεπτήρη ἀπογοητεύεις σας;

—Τὴ δευτερη μέρα τοῦ ύδου μου!

—Ποιό μέρος είνε αὐτὸ ἔκει κάτω; μᾶς ωτάσει μὲ περιέργεια τὸ Χέλμ. Είναι δέρχαισαν ναδός;

—Οχι, τὸ Ζάππειο, ὁ Κυριακάτικος πῶμα πράπτωσε τῶν Αθηναίων,

—Η μεγάλη θενέττα κυττάζει τὸ πράσινο τοῦ Ἀρδητοῦ καὶ τὴν δύμορφιά τοῦ τοπείου καὶ δειχνίεται. «Ἔπειτα μᾶς λέει:

—Δέν θά ξεχάσω ποτὲ τὴν δύμορφιά τῶν Αθηνῶν καὶ τὴν θαυμασία ἀτμόσφαιρα τῆς. Είμαι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸ ταξίδι μου.

—Καταλαβαίνουμε ὅτι δέν πρέπει νά τὴν ἀπασχολήσουμε περισσότερο. Οἱ φωτογράφοι κι' ὁ κόσμος δέν τὴν ἀφίσουν νά ἔσχαστο. Η δύμορφη «θενέττα» τὸν παρακαλεῖ νά τὴν ἀφήσουν εἶναι λεπτὸ ἐλεύθερη. «Ἔπειτα μὲ σῆμα ζαρκαδιοῦ τρέχει καὶ κάθεται σ' ἔνα μάσομαρο. Φάνεται γοντεύεινη ἀπὸ τὴν δύμορφιά τοῦ περιβάλλοντο. «Ἔχει ξεχάσει γιὰ λίνο διτὶ κάτω στὰ προπτύλαια τῆς Ἀκροπόλεως τὴν περιψέννουν οἱ χιλιάδες τῶν θαυμαστῶν της. Θέλει νά ξαναζήσῃ τὴ ζωὴ τῆς θυρυλλῆς τῆς Αντινέας» πού ἔγραψε.

—Η Χέλμ χόρεψε ένα ώραστη στὴν «Φέματα», διασκέδαση στὴν Γλυφάδα κι' ἔκανε κι' ἔνα θαλασσοταξιδεύοντας μὲ τὴ θαλαμηγὸ τοῦ κ. Ρίτσ.

Η θενέττα μὲ τὴν κλασικὴν Ἑλληνικὴ δύμορφη
(Νεωτέρη ἑπτάτη φωτογραφία τῆς Μπριγκίτε Χέλμ
δωρήθεισα στὸ τίτλο τῆς Βρετανίας)